

[Slebsager.]

Tilliden til dansk Bankvæsen baade i Indland og Udland, og at det kun kunde skade vor Kredit i Udlandet.

Jeg ved meget vel, at der ikke blev givet Støtte fra Statens Side hverken ved Revisions- og Diskontobankens eller ved Andelsbankens Sammenbrud, skønt ogsaa disse virkede svækkende paa Erhvervslivets Stilling. Men det, at to store Banker tidligere var brudt sammen, gjorde det jo blot saa meget sværere at tage det tredje store Sammenbrud, og det saa meget mere, som der her var Tale om en endnu større Bank, en Bank med en Balance paa omtrent 400 Mill. Kr. og en Bank med særlig stærk Tilknytning til Erhvervslivet.

Det var mig ogsaa bekendt, at Provinsbanker og sparekasser havde store Beløb indestaaende i Privatbanken, saa en Lukning med paafølgende Likvidation vilde faa meget alvorlige Følger ikke blot for Hovedstadens, men ogsaa for Provinsens Næringsliv, og selv om jeg var ganske enig i den Betragtning, at det ingenlunde var ønskeligt at faa Staten blandet ind i en Ordning af Privatbankens Forhold, stod det dog for mig saaledes, at det vilde være et mindre Onde for Staten at overtage Risikoen ved de tre Engagementer, der for øvrigt efter Nedskrivningen neppe bød paa nogen større Risiko, end det langt større Onde, der vilde følge af Bankens Lukning og Likvidation.

Med det Ansvar, jeg følte overfor Landets Erhvervsliv, kunde jeg ikke tage anden Stilling, og jeg maatte selvsagt ogsaa tage Konsekvensen af den, da den ikke fandt Tilslutning i Ministeriet, der ønskede at fastholde den Linie, at Staten ikke burde deltage i Nyordningen.

Forholdene har jo nu lykkeligvis ført med sig, at Privatbanken ved privat Initiativ alene er blevet genaabnet, men det ændrer ikke den Situation, i hvilken jeg tog mit Standpunkt, thi da var Bankens Lukning med paafølgende Likvidation den Situation, der forelaa; og praktisk talt alle var enige om, at een Gang lukket kom Banken ikke til at lukke op igen.

Jeg tog mit Standpunkt, jeg tog Konsekvensen af det, og jeg mener stadig, at jeg overfor dansk Erhvervsliv har handlet rigtigt i dette Forhold. Men jeg ønsker at føje til, at Aarsagen til denne Uoverensstemmelse mellem mine Kolleger i Ministeriet, mit Parti og mig, er fjernet derigennem, at Privatbanken nu igen er blevet genaabnet uden Statens Indgriben, uden Statens Støtte, og det fører selvfølgelig med sig, at jeg, der i øvrigt helt igennem staar ganske paa

samme politiske Linie som mine tidligere Kolleger i Ministeriet og mit Parti, i Fremtiden fuldt ud kan støtte den Politik, som Ministeriet i øvrigt er gaaet ind for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Der var jo i og for sig ikke noget overraskende i denne Tale, og jeg har kun Grund til at anerkende, at den forhenværende Minister vedstaar det Standpunkt, han tog i de bevægede Dage, da Forhandlingerne førtes om Privatbanken. Jeg forbeholder mig dog senere eventuelt at vende tilbage til denne Tale, men skal nu kun sige, at det synes efter denne Fremstilling at være rigtigt, hvad jeg ogsaa har forudsat, at Ministeriet eller den paagældende Fagminister virkelig har faaet Besked, i hvert Fald den 20. September, om Forholdenes alvorlige Karakter, og at Ministeriet derefter har undladt at beskæftige sig med denne alvorlige Sag i mange Dage. Først den 24. — saadan forstod jeg det — begyndte man at forhandle om Forholdene, og derefter fik det altsaa det Forløb, som vi kender.

Naar det ærede Medlem dernæst forsøgte en, om jeg saa maa sige, Bortforklaring af den Kendsgerning, at der i to Døgn forhandlede om den Mulighed, at Staten kunde indtræde i en eller anden Støtteaktion, saa lader det sig jo ikke gøre; thi det ærede Medlem kan neppe have glemmt, at efter den første Dags og Nats Forhandling udstedte det ærede Medlem som daværende Minister for Industri, Handel og Søfart en Erklæring, i hvilken det blev sagt, at der forhandlede videre med Udsigt til en tilfredsstillende Ordning. Hvis denne Erklæring var sand, saa er ogsaa den Fremstilling, jeg har givet, rigtig — det modsatte har jeg ingen som helst Anledning til at forudsætte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Den Meddelelse, der den Aften blev givet til Pressen, blev givet af Fuldmægtig i Handelsministeriet Jespersen og blev givet som et Udtryk for Mødedeltagernes Opfattelse af Situationen, og Mødedeltagernes Opfattelse af Situationen var denne, at vi alle af Hensyn til dansk Erhvervsliv ansaa det for absolut nødvendigt, at man kom til et saadant Resultat, at en Lukning med paafølgende Likvidation af Privatbanken blev undgaaet.